

פערג על אפיקי מים בן נפשי מערג אליך אליהם. הפסוק הזה פרשווהו החרדים, אשריהם ישאל מכל העמים, שהקדוש ברוך הוא נטן להם תורה קדושה והוריש להם נשמות קדשות מקומם קדוש כדי לעשות מצוחתו ולהשתעשע בתורה. שכל מי שמשתעשע בתורה, לא פוחד מפל, שפטות (תהלים קיט) לולי תורתך שעשי איז אברתי בעני. מי הם שעשי תורה. שה תורה נקראת שעשוים, שפטות (משל ח) ואלהיה שעשוים יום יום. וזהו ששנינו שהקדוש ברוך הוא בא להשתעשע עם הצדיקים בגין עזן. מה זה להשתעשע? כדי לשמח עליהם, ששנינו, אשרי הצדיקים, שפטות בהם (ישעה נה) או תעתנג על ה', כדי להתענג מאותה השקאה של הנחל, כמו שנאמר והשביע בצחצחות נפשך. כביבול משפטען הקדוש ברוך הוא בהם מאותה השקאה הנחל שבח מהטענים הצדיקים, הנחל שבמהותם הנחמן, באותו זמן ועל בן בא להשתעשע עם הצדיקים. וכל מי שמשתעל בתורה, זוכה להשתעשע עם הצדיקים מאותה השקאה הנחל.

ר' ע"א מהימנא (רוועה תעאנק) אמר הרוזה הנאגן, באותו זמן בעלי המשנה הילו, בעלי קבלה, החקמה העלונית, בעלי קבלה, בעלי רזי תורה, השעה דחוקה להם. וזהו שאמר באיל פערג על אפיקי מים, שאותם אפיקי מים של התורה אל השכינה. ואין תורה אלא עמוד האמצעי, שידיו אפיקי מים, דאיינון אפיקי מים דאוריתא לגביו שכינה. וליית תורה, אלא עמוד האמצעית. דיהו אין אפיקי מים, עצරא ביגונא בעניותא, ואלון איינון חבלים צירין דיולדה, דאייה שכינה, דאתמר בה, (משל כי) ותגל יולדתך. ובאיינון חבלים, תהא עצערא דלהון.

פתח רבינו שמואן ואמר, (תהלים מב) **כאיל טערוג על אפיקי מים בן נפשי טערוג אליך אליהם.** hei קרא אוקמה חבריא, זכאיין איינון ישראלי מכל עמיין, דקודשא בריך הוא ישב לון אוריתא קדישא, ואורית לון בשמתין קדישין מאחר קדישא, בגין למעד פקידוי, ולאشتעשע באוריתא, דכל מאן דاشתעסע באוריתא, לא דחיל מפלא. דכתיב, (תהלים קיט) לויל תורה שעשי איז אבדתי בעני.

מאן איינון שעשי. אוריתא. דאוריתא שעשוים אكري, דכתיב, (משל ח) ואלהיה שעשוים יום יום. ורק הוא דתגנן, קדשא בריך הואathi לאשתעסעה עם צדיקיא בגנטא דען. מי לאשתעסעה. בגין למחי ביהו. דתגנן, זכאיין איינון צדיקיא, דכתיב בהו, (ישעה נה) אז תעתנג על יי', בגין לאתענג מההוא שקיי דנחלת, כמה דעת אמר (ישעה נה) והשביע בצחצחות נפשך. כביבול, קדשא בריך הוא משפטען בהו, מההוא שקיי דנחלת, דמתענג ביהו צדיקיא. ועל רק מאן דاشתעל לאשתעסעה עם צדיקיא. וכל מאן דاشתעל באוריתא, זכי לאשתעסעה עם (דף ס"ח ע"א) צדיקיא, מההוא שקיי דנחלת.

רעה מהימנא

אמר רעיא מהימנא, בההוא זמנא, אלון מאירי מתניתין מאירי חכמאת עלאה, מאירי קבלה, מאירי רזי תורה, שעתא דחיקת לון. והאי איהו דאמר כאיל טערוג על אפיקי מים, דאיינון אפיקי מים דאוריתא לגביו שכינה. ולית תורה, אלא עמוד האמצעית. דיהו אין אפיקי מים, עצערא ביגונא בעניותא, ואלון איינון חבלים צירין דיולדה, דאייה שכינה, דאתמר בה, (משל כי) ותגל يولדה. ובאיינון חבלים, תהא עצערא דלהון.